

Весна пливе у гомінких струмках

Василь Стус

ва	вал
во	вона
ву	вулик
ве	весна

	по	ля
	зем	ля
тра		ва
куль		баба

ЗАГАДКА

Привітанням журавля
я пробуджую поля,
наповняю ручаї
та завітчую гаї.
Кожен з вас мене впізна.
Відгадали? Я —

- Про кого або про що йдеться в загадці?
- Які слова допомогли тобі її відгадати?

ВЕСНА

- Що з весною настає?
- Сніг у полі розтає.
- А чому то так буває?
- Сонце його пригриває.
- Що ж синіє на землі?
- Ніжні проліски малі.
- А що пнеться з-під листа?
- То травичка вироста.
- А над полем що бринить?
- Любий жайворон дзвенить.

Катерина Перелісна

- Які ознаки весни названо у вірші? Що ще відбувається в природі навесні?
- Хто, на твою думку, запитує, а хто відповідає в цьому творі? Чому ти так вважаєш?
- Попрацюйте в парах! Підготуйтеся і виразно прочитайте вірш в особах.

Незвичайна, найдивовіжніша, розпустилися, зазеленіла, розгойдувалися.

НЕЗВИЧАЙНА ВЕСНА

(Уривок з книги «Їжачок у тумані»)

Це була найдивовижніша весна з усіх, які пам'ятав Їжачок.

Розпустилися дерева, зазеленіла травичка і тисячі вимитих дощами птахів заспівали в лісі.

Усе цвіло.

Спочатку цвіли блакитні проліски. І доки вони цвіли, Їжачкові здавалося, ніби довкола його хатинки — море, і варто йому зійти з ґанку — він одразу потоне. Тому цілий тиждень Їжачок сидів на ґанку, пив чай і співав пісні.

Потім зацвіли кульбаби. Вони розгойдувалися на своїх тоненьких ніжках і були такі жовті, що, прокинувшись якимось уранці й вибігши на ґанок, Їжачок подумав, що опинився в жовтій-прежовтій Африці.

«Не може бути! — подумав тоді Їжачок. — Бо якби це була Африка, я обов'язково побачив би Лева!»

І тієї ж миті шмигнув у хатинку й зачинив дверцята, тому що просто перед ґанком сидів справжній Лев. У нього була зелена грива і тоненький зелений хвіст.

— Що це таке? — бурмотів їжачок, розглядаючи Лева через замкову щілину.

А потім здогадався, що це старий пен ь випустив зелені пагони і розцвів за одну ніч.

— Усе цвіте! — виходячи на ґанок, заспівав їжачок.

Він узяв свій старий ослінчик і поставив його в мідницю з водою. А коли наступного ранку прокинувся, то побачив, що його старий ослінчик укритися клейкими березовими листочками...

Сергій Козлов

Переклад з російської Ганни Осадко

Ґа́нок — прибудова із площадкою та сходами біля входу в будинок.

Шмиго́нути — крадучись, проскочити повз кого-, що-небудь; зникнути десь, заховавшись.

Ослі́нчик — переносна кімнатна лава для сидіння.

Мідни́ця — мідний таз.

- Чому ця весна була для Їжачка незвичайною?
- Через що Їжачок цілий тиждень боявся зійти з ґанку?
- Чому якимось уранці Їжачкові здалося, що він опинився в Африці?
- Чи радів Їжачок весні? Які слова тексту це підтверджують?

ЗЕЛЕНІ ДЗЬОБИКИ БРУНЬОК

Ворони каркали у кронах.
Світило сонце з висоти.
Бруньки мовчали при воронах,
що завтра хочуть розцвісти!

Ліна Костенко

- Що ти відчуваєш, читаючи ці поетичні рядки?
- Чи однаковий настрої створюють вірш і малюнок?

🌿 НАРОДНІ ПРИКМЕТИ 🌿

- ◇ Ранній виліт бджіл — на теплу весну.
- ◇ Гуска ховає голову під крило — буде похолодання.

І кожна пташка хатку собі в'є

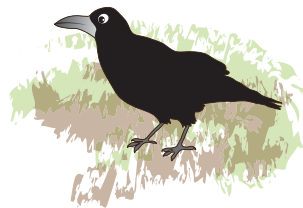
Ліна Костенко

луг	дзьоб	ходить
плуг	дзьобик	бродить
друг	дзьобатий	дибає
навкруг	білодзьобий	ступає

ЗАГАДКИ

- * Без сокири і без рук, а дім будує.
- * Чорномазий, білодзьобий,
він за плугом важно ходить.
Сторож вірний, друг полів,
перший вісник теплих днів.

- Які слова допомогли тобі відгадати загадки?
- Розкажи про весняні турботи птахів.
- Кого названо «другом полів»? Чому?

ГНІЗДО

Тихі верби, тиха річка,
а на вербах сплять хрущі
і маленька рукавичка
на вербовому кущі.

Рукавичка з пуху, з вати —
мох, нитки і волоски.
Хто зумів її зіткати?
Та ж не люди, а пташки.

Ні, не одуд, не синичка...
Тут, на березі Дністра,
ремез виткав рукавичку
для тепленького гнізда.

Мила мати, дбалий татко —
їм гніздитись добре тут,
і щасливі ремезятка
в рукавичці тій ростуть.

Степан Пушик

- Що нового тобі вдалося дізнатися про ремеза?
- Із чим автор порівнює гніздо цієї пташки? Чому?
- Які ще птахи згадуються у вірші?

РЕМЕЗ

Скоромовка

Ремез, ремез,
ремезята —
у кущі лозовім
хата.

Ремез, ремез,
дрібна птичка,
а гніздо —
мов рукавичка.

Варвара Гринько

Одна́ково, підкі́нувши, полéгшую.

ЗОЗУЛЯ ТА ДРІЗД

Байка

Зозуля прилетіла до чорного Дрозда.

— Чи тобі не нудно? — питає його. — Що ти робиш?

— Співаю, — відказує Дрізд. — Хіба не чуєш?

— Я співаю частіше від тебе, проте однаково нудно...

— Так ти ж, пані, тільки те й робиш, що, підкинувши в чуже гніздо свої яйця, з місця на місце перелітаєш, співаєш, п'єш та їси. А я сам годую, бережу і вчу своїх дітей, а працю свою полегшую співом.

Григорій Сковорода

- Про що розмовляли Зозуля і Дрізд?
- Чому Зозулі було нудно?
- Чого навчає нас цей твір?